

0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Teatterin tekijäksi. Markku Pölönen on jättänyt ohjaajan tittelistään sanan elokuva pois. **Sivu 15**

Sietämätön susi! Kirjailija Roman Schatz sai tappouhkauksen Sala-kaadot seis -kampanjan vuoksi. **Sivu 16**

Lapaset käteen. Talvella on syytä pukeutua huolella. Hanskoja ei pidä heittää tiskiin, muistuttaa vanhan kansan viisaus. **Sivu 15**

JAANA KANKAANPÄÄ

**Eläimet
saavat
aikaan
hyviä
hetkiä,
vaikka
niitä ei
muistaisi-
kaan kuin
silmänrä-
päyksen.**

Martta Pirhonen (oik.) sai harvinaisia vieraita, kun Johanna Niskanen ja kana Ruusunen tulivat tervehtimään. Hoivakotien lisäksi Niskanen ja Ruusunen kiertävät kouluissa.

Terapiakana johdattaa lapsuuden kesiin

Eläimet nostavat muisti-
sairaana vanhuksen
mieliin muistoja ja silmiin
ilon kyyneleitä, vaikka
sanoja ei enää tule. Eläin-
ystävä kulkee rinnalla lop-
puun asti.

IISALMI (MT)

Hauraan ihon peittämä käsi vapisee, kun se ojentuu silittämään ruskeita sul-
kia. ”Lapsena minullakin oli tällainen
kana”, kuuluu kuiskaus.

Kana Ruusunen ottaa hellyyden osoitukset tyynesti vastaan omistajansa **Johanna Niskas**en sylissä. Tottunut esiintyjä ei hätkähdä vieraista äänistä, tuoksuista ja ihmisistä.

Nyt ollaan vierailulla Mirjalassa, Iisalmen Runnilla sijaitsevassa hoivakodissa.

Kaikesta huomaa, että kävijöitä on odotettu. Väkeä kerääntyy kuljetuslaitikon ympärille.

Punkkarikana ottaa yleisönsä

Itsekseen potpottava Ruusuksen tepastelee oleskeluhuoneen pöydällä. Niskanen kertoo harvinaislaatuista kanastaan, jota hän kuvalle lämpimästi julkisuus-hakueksi punkkariksi.

Punkkari Ruusuksen on siksi, ettei se pidä siipiään kylkiä pitkin kuten kanat yleensä. Sen sulat pörhöttävät pystyssä kuin irokeisi.

Kana on nokkela ja oivaltava eläin, vaikka sitä ei aivojen koon perusteella uskoisi. Mirjalan asukkaiden iloksi Ruusunen oppi nopeasti uuden taidon, nousemaan pienen korokkeen päälle.

Asukkaiden iloksi se oppii Mirjalassa muutamassa minuutissa uuden tempun: kiipeämään pienen korokkeen päälle. Esiintyjä saa palkaksi taputukset ja rehua.

Lopuksi Niskanen nostaa Ruususen syliinsä ja kiertää yleisön joukossa. Jokainen saa silittää silkkisiä sulkia.

ja kaikki muistot lapsuuden kanoista kuunnellaan.

Kissakaveri tuo iloa päivään

Mirjalan asukkaille kanan vierailupäivä on toisellakin tapaa erityinen. Niskanen toi hoivakotiin kaksi uutta asukkaa, seitsemän kuukauden ikäiset kissaveljekset Salen ja Pepen.

Pyörätuolissa istuvan mummon silmiin nousevat kyyneleet. ”Minä niin tykkään kissoista.”

Salen ja Pepeän odottaa tärkeä tehtävä. Pitää ottaa vastaan silityksiä, nukkua vieressä ja leikkiä hiirillä, joita asukkaat suunnittelevat tekevänsä virikeryhmässä.

Mirjalasta Ruususen matka jatkuu

Nekku vetäytyi rullatuolin alle tarkkailemaan siivekästä vierasta.

Paaskotiin. Siellä vastaanotto on yhtä lämmin kuin Mirjalassa.

Rakas Nekku raapii sohvat

"Kyllä minun kukkoni nyt suuttuu.

kun silittelen täällä vieraita kanoja”,
sohvalla istuva mummo tokaisee.

Vaikka Ruusunen on mieleinen vieras, Paaskodin suosikkiasukas on Nekku-kissa.

Kenelläkään ei ole siitä pahaa sanottavaa, vaikka se raapii sohvia ja pelottelee yhoitajia hyppimällä ovenkahvoja vasten. Oppivainen kissa taputtelee tassullaan ovikoodeja mutta ei sentään tiedä numeroita.

Yksin ei tarvitse lähteä

Kissat ovat hoivakodeissa paitsi lemmikkejä myös tärkeitä ihmismielen hoitajia.

"Toteutamme green care -ajatusta. Toiminta-ajatukseen kuuluu, että eläimiä ja luontoa käytetään asukkaiden ihmisten hyvinvoinnin edistämiseksi", kertoo **Eila Kokkonen**.

Kokkonen on yksi kolmesta Runnin Kartanonmäki Oy:n omistajista ja yhtiön perustaja. Mirjala on osa Kartanonmäkeä.

Byrokratia ei jarruttanut Nekun,
Salen ja Pepen muuttoa.

Kunnan terveystarkastajalta kysyttiin, onko hänellä mitään kissoja vastaan. Ei ollut, kun ne on rokotettu ja madotettu eivätkä mene liian lähelle tutustumaan keittiöön.

"Eläimet saavat aikaan hyviä hetkiä, vaikka niitä ei muistaisikaan kuin silmänräpäyksen."

Kissa hyppää varovasti kuolevan sänkyyn, painautuu kehoja vasten ja hyrisee vierellä loppuun asti.

MAIJA ALA-SIURUA